

# РЕШЕНИЕ

№ 2319

гр. София, 07.04.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,**  
в публично заседание на 02.12.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева**

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **2619** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл.) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Т. С. срещу Заповед № 20/21.02.2013г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (И.).

Жалбоподателят чрез адв. С. излага доводи за незаконосъобразност на заповедта поради издаването ѝ при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Не е спазена процедурата за оценяване по НУРОИСДА, не е запознат с оценката, послужила за прекратяване на служебното правоотношение и не е имал възможност да подаде възражение против оценката. Изпратени му били непопълнени бланки на формуляр за оценка на изпълнението, по настояване на оценяващия ръководител подписал празните бланки и ги изпратил със служебната поща, не му била известна годишната му оценка и поради това не възразил. Спазването на реда за оценяване в случая било формално. В заключение иска отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

Ответникът–изпълнителният директор на И., чрез процесуалния си представител юрисконсулт И. оспорва жалбата и иска отхвърлянето ѝ като неоснователна. Излага подробни съображения за законосъобразност на заповедта. Обосновава, че нормативно установената процедура за оценяване изпълнението на държавните служители е спазена, изготвената по надлежния ред оценка обосновава издаването на обжалваната заповед.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се от доказателствата по делото и не се спори от страните, че за периода на оценяване – 01.12.2011г. – 30.11.2012г. жалбоподателят А. Т. С. е заемал длъжността началник сектор в Сектор „Рибарство и контрол” в Главна дирекция „Рибарство и контрол” на Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури. Съгласно връчена на жалбоподателя длъжностна характеристика (л.25 и сл. по делото) заеманата от него длъжност началник сектор „Рибарство и контрол” е пряко подчинена на началник отдел РЦ РК, който се явява оценяващ ръководител (заповед на л.58). Контролиращ ръководител на длъжността е гл.директор на Главна дирекция „РК”.

По делото се представят два формуляра за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността, на името на жалбоподателя А. Т. С. – на л.19, в който периода за оценяване е 01.12.2011г. – 30.11.2012г., само в частта работен план, който е оформен с подписи на оценяващия ръководител Я. Я. и оценявания А. С. и формуляр за оценка на изпълнението на длъжността на А. Т. С. на л.21 и сл., в който периода на оценяване е от 01.12.2011г. до 31.12.2012г., който е оформен за индивидуален работен план, междинна среща, годишна оценка на изпълнението.

Съгласно приемо-предавателен протокол на л.52 по делото на 21.02.2013г. на отдел АОЧР, раздел 3 – годишна оценка на изпълнение на длъжността от „Формуляр за оценка на изпълнението на длъжността от служители, заемащи ръководни длъжности” на А. Т. С., за периода 01.12.2011г. -31.12.2012г., поради което следва да се приеме, че това е формулярът, въз основа на който е издадена процесната заповед.

Във формуляра част 1 е отразен индивидуален работен план, посочена е дата на съгласуване 26.07.2012г., подписи на оценяващия ръководител и оценявания.

Във формуляра, част 2I (л.10 по делото) е отразена междинна среща на 26.07.2012г., при която оценяващият ръководител е вписал коментар, че служителят изпълнява заложените цели в плана над изискванията, извършваната от него дейност е съгласно утвърдена длъжностна характеристика. Положени са подписи на оценяващ ръководител и на оценяван.

Няма данни за проведена заключителна среща.

Оформена е част 3 от формуляра за годишна оценка на изпълнението (л.24) като оценяващия ръководител е определил годишна оценка на изпълнението „изпълнението отговаря не напълно на изискванията”. Мотивите на оценяващия ръководител за така определената оценка са, че оценяваният не се справя със задълженията си напълно, не проявява старание в работата, не изпълнява добре поставените му задачи. В полето бъдещ потенциал за развитие на служителя е посочено – участие в курс за придобиване на правоспособност за управление на МПС. Поставена е дата 15.01.2013г., поставени са подписи на оценяващ ръководител и оценяван.

В полето Коментар на контролиращия ръководител е посочено: Оценяваният не е изпълнил преобладаващата част от целите, заложен от него в индивидуалния работен план. Неприемливо изпълнение. Поставена е дата 25.01.2013г., подписи на контролиращия ръководител, оценяващия ръководител и оценявания.

Издадена е обжалваната заповед № ЧР20/21.02.2013г. на ответника, с която на основание чл.107, ал.2 от ЗДДС, считано от 22.02.2013г. прекратява служебното правоотношение на А. Т. С., изпълняващ в И. длъжността началник сектор „РК”-

Стара 3. в РЦ „Рибарство и контрол –Ю. Б.” в ГД „РК”. Като причини за прекратяване на служебното правоотношение е посочено прекратяване на служебното правоотношение без предизвестие с държавния служител, получил възможно най-ниската обща оценка при атестиране в едномесечен срок от получаване на окончателната оценка. Посочен е рангът II младши. Определено е изплащане на обезщетение по чл.61, ал.2 от ЗДСл 8 дни.

От събраните доказателства по делото се установяват и следните относими към преценка законосъобразността на процедурата по оценяване факти:

От разпита на свидетеля Я. Р. Я., служител в И., оценяващ ръководител на жалбоподателя се установява, че след като след като направил работен план, изпратил оценката по пощата да бъде разписана от него, така комуникирали. След това била върната разписана от него и след това изпратена в ЦУ в С.. Не са се срещали с жалбоподателя на междинна среща, а било изпратено по пощата, за да няма разходи за пътуване. Изготвил годишна оценка, по същия начин била изпратена по пощата, подписана и след това препратена в ЦУ. Наблюденията му върху работата на служителя били на базата на това, което има като поглед върху работата и това, което устно му е предадено как трябва да бъде атестиран по новата наредба служителя. Не е присъствал на атестацията, когато жалбоподателят подписвал, не е подписал пред него, всичко било по пощата. Не си спомня да са постъпвали възражения, както и доколко е попълнена докрай атестацията. След като изготвил оценката и с вътрешната оценка изпратена да я подпише жалбоподателя, я изпратил на контролиращия орган. Спомня си, че първо имало една атестация, но после всички били върнати и трябвало да бъдат изпратени по места да ги подпишат служителите. Поради това жалбоподателят е подписал непопълнени бланки и след това препратени до контролиращия ръководител, който ги върнал нови да бъдат попълнени поради промяна на Наредбата- на целия отдел оценките не били попълнение според новата наредба. Наново били подписвани новите атестации. Не си спомня след връщането на атестациите дали е имало подпис на жалбоподателя, преди той да ги попълни, бил подписал плана, когато бил върнат, след това върнати само оценките да бъдат поправени на празни бланки и изпратени да бъдат подписани. Няколко пъти били връщани формулярите, че не били попълнени правилно. С корекцията последната оценка е изпратена на контролиращия орган без да е изпратена на жалбоподателя.

По делото е прието като доказателство заключение по почеркова експертиза (л.85), от което се установява, че подписът, положен от името на А. С., във формуляра за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността, за служители, заемащи ръководни длъжности за период на оценяване 01.12.2011г. до 30.11.2012г., подписан от името на А. С., на 19.11.2011г., не е положен от А. Т. С.. Подписът е положен от лицето, положило подписите от името на А. С., във формуляр за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността, за служителите, заемащи ръководни длъжности за период на оценяване от 01.12.2010г. до 30.11.2011г., подписан от името на А. С. на 30.11.2011г.

Със заповед № ЧР241/15.05.2012г. на основание чл.75, ал.1 от ЗДСл във вр. с чл.31., т.2, б”а” от НУРАСДА жалбоподателят е повишен от III младши ранг във II –ри младши ранг, считано от 01.01.2012г.

Съгласно формуляр за оценка за периода 01.12.2010г.-30.11.2011г. (л.94) дадената обща оценка на жалбоподателя е 1 „Изключително изпълнение”.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни

изводи:

Съдът намира жалбата за процесуално допустима, като подадена в срок и от лице с правен интерес от оспорването. Оспорената заповед е връчена на служителя на 25.02.2013г., а жалбата срещу нея е подадена по пощата на 11.03.2013г., тоест в рамките на 14 дневния срок от съобщаването ѝ, предвиден в чл.149, ал.1 от АПК.

Като процесуално допустима жалбата следва да бъде разгледана по същество чрез преценка на нейната основателност.

При извършената служебна проверка за законосъобразността на заповедта, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентния орган по назначаването – изпълнителният директор на И., който съгласно чл.5, ал.1, т.16 от У. правилник на Агенцията изпълнява правомощията на орган по назначаване по отношение на държавните служители, с което е спазено изискването на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл за прекратяване на правоотношението от органа по назначаването.

Заповедта отговаря както на общите изисквания за форма на административните актове (съдържа съществени реквизити по чл.59, ал.2, т.1, 2, 3, 4, 5 и т.8 от АПК), така и на посочените в чл. 108 от ЗДСл особени изисквания за форма и съдържание на акта за прекратяване на служебното правоотношение – подписана е от органа по назначаването и съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Заповедта съдържа фактически и правни основания по смисъла на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК. От съдържанието ѝ е видно посочване като причина за прекратяване на правоотношението получената от жалбоподателката възможно най-ниска обща оценка на изпълнението на длъжността при атестиране. Така посоченото фактическо основание отговаря на посоченото в заповедта правно основание, а именно разпоредбата на чл. 107, ал.2 от ЗДСл.

Съдът намира, че са нарушени редица и съществени разпоредби на приложимата в случая Наредба за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация (НУРОИСДА, в сила от 01.07.2012г., приета с ПМС №129 от 26.06.2012г., обн. ДВ бр.49 от 29.06.2012г.) за процедурата по годишното оценяване на жалбоподателя за периода 01.12.2011г. до 31.12.2012г., обосновало обжалваната заповед, поради което и същата е незаконосъобразна. Конкретните съображения на съда са :

1) Видно и от свидетелските показания на оценяващия ръководител и от изложеното в попълнения формуляр процедурата по оценяване на жалбоподателя е проведена напълно формално. Не е реално проведена междинна среща между оценяващия ръководител и оценявания (изисква го чл.12 от Наредбата) нито заключителна среща между тях (чл.13 от същата) преди определянето на обща оценка на изпълнението на длъжността, които срещи представляват съществени етапи от процедурата по оценяването съгласно чл.8 от НУРОИСДА.

2) Не се установява поставената от оценяващия ръководител обща оценка на изпълнението на длъжността, след извършените по указание на ЦУ корекции във формуляра, да е съобщавана на жалбоподателя, същият да се е запознал с нея и съдържанието на окончателно оформения формуляр, за да може той да реализира правото си на възражение, което е в нарушение на чл.20 от Наредбата. Това следва като извод от почерковата експертиза, която съдът кредитира като компетентна и обективна, която изключва формулярите да са подписвани от жалбоподателя, при

изрично негово оспорване, и свидетелските показания, които сочат, че след корекцията формулярът с оценката е изпратен на контролиращия ръководител. По този начин е нарушено упражняване на правото на възразяване на оценката и контрол на оценката съгласно чл. 23 от Наредбата.

3) Бланкетна и формална се явява както годишната оценка, дадена от оценяващия ръководител, така и понижението ѝ от контролиращия ръководител. Същите не са мотивирани съобразно изискванията на чл.16 от Наредбата.

В нарушение на изискванията на НУРОИСДА поставените оценки не се обосновават от коментара за изпълнението от междинната среща, където е направен коментар, че служителят изпълнява заложените цели в плана над изискванията, извършваната от него дейност е съгласно утвърдена длъжностна характеристика. Учудващо е как на междинната среща изпълнението на целите от индивидуалния работен план на жалбоподателя е било над изискванията и дейността му е съобразно изискванията на длъжностната характеристика и само няколко месеца по-късно извода е за неприемливо изпълнение. Тъй като формулярът е попълнен в графата междинна среща, дори и формална, същата следва да бъде взета предвид при преценка формирането на крайната оценка. Съгласно изискванията на чл.12 от НУРОИСДА междинната среща има за цел да бъде направен преглед на изпълнението на длъжността на оценявания относно постигане на целите, определени в индивидуалния работния план и изпълнението на задълженията от длъжностната характеристика/възложените конкретни задачи, на показаните компетентности от служителя, както и на други въпроси, които са свързани и могат да подобрят изпълнението. При тази среща някои от целите на индивидуалния работния план на оценявания могат да бъдат изменени или допълнени, както и да се набележат конкретни действия за подобряване изпълнението. След като при провеждане на междинната среща оценяващият ръководител е дал положителна оценка на жалбоподателката по отношение реализиране на работния план и не е констатирал неизпълнение на задълженията му по длъжностна характеристика като не е намерил за необходимо да набележи конкретни действия за подобряване изпълнението на тези задължения налице е противоречие и противоположност в мотивите при крайното оценяване по критерии и при изготвянето на общата оценка. Това противоречие между положителната междинна оценка за изпълнението на длъжността от С. към 26.07.2012г. и крайно негативната годишна оценка "неприемливо изпълнение" към 15.01.2013г. разколебава обосноваността на мотивите на тази крайна негативна оценка и сочи на провеждане на атестирането в нарушение на чл.24, ал.2 във връзка с чл.18 от НУРОИСДА. Съгласно тази разпоредба оценяващият ръководител е длъжен да извърши преценката на изпълнението на длъжността безпристрастно, честно и компетентно въз основа на обективно установими факти и обстоятелства. Необоснован е крайният като позиции обрат в оценяването – от изпълнение на целите, заложили в работния план към края на месец юли 2012г. над изискванията и без набелязани пропуски до неприемливо изпълнение само пет месеца по-късно и при положение, че през 2011г. жалбоподателят е бил оценен за изпълнение на длъжността си с най-високата оценка 1 „Изключително изпълнение“, а ѝ е бил повишен в ранг. В този смисъл относно противоречието между междинна и окончателна оценка като опорочаващо процедурата по атестиране съдът споделя мотивите на решение № 14603/10.11.2011г. по адм. дело № 13960/2010г. на ВАС-П. отделение.

Не са изложени конкретни мотиви по степен на реализация на целите от работния

план и по показатели за компетентностите и съответно не отговарят на изискванията за формирането съгласно чл.17-24 от Наредбата.

За да промени дадената оценка и определи най-ниската окончателна годишна оценка на жалбоподателя контролиращият ръководител не е поискал от оценяващия ръководител допълнителна информация и аргументация за оценката, не е поискал допълнително мнение на други служители за работата на оценявания. Макар и това да е негово право по чл.21, ал1. от Наредбата, неупражняването му и неизлагането на конкретни мотиви с примери и съпоставка с целите по работния план дадената най-ниска оценка се явява необоснована. Оценката „неприемливо изпълнение“, съгласно чл. 17, т. 5 от на НУРОИСДА се поставя на служител, който едновременно: а) не е изпълнил преобладаващата част от задълженията си на нивото на изискванията за обем, качество и срокове; б) е показал за преобладаващата част от компетентностите знания, умения и поведение, които не отговарят на изискванията в приложение № 1. В коментара на контролиращия ръководител е посочено само първото – „че оценяваният не е изпълнил преобладаващата част от целите заложи от него в индивидуалния работен план“. Нито дума за това дали едновременно с това е показал за преобладаващата част от компетентностите знания, умения и поведение, които не отговарят на изискванията в приложение № 1.

С. анализ на изложеното от оценяващия ръководител във формуляра за оценка, коментара на контролиращия ръководител и останалите данни по делото не води до извод, че поставената на жалбоподателя крайна оценка „неприемливо изпълнение“ е обоснована с конкретни факти и обстоятелства по преписката и съответно основана на обективно установими факти и обстоятелства, каквото е изискването на чл.18 във вр. с чл.24 от НУРОИСДА. Крайната най-ниска възможна оценка, дадена на жалбоподателя, отчита едностранно недостатъци в изпълнението на служителя, а съгласно определението за тази най-ниска оценка на изпълнението същата се отнася до служител, който едновременно: не е изпълнил преобладаващата част от задълженията си на нивото на изискванията за обем, качество и срокове и е показал за преобладаващата част от компетентностите знания, умения и поведение, които не отговарят на изискванията. В случая не се установи нито едновременно наличие на такива пропуски в изпълнението, нито че недостатъците в изпълнението засяга преобладаващата част от задълженията, компетентностите, знанията, уменията и поведението на служителя.

Предвид изложените съображения съдът намира, че не са спазени изискванията на чл.18 от НУРОИСДА за излагане на мотиви съобразно предписаните от закона критерии във връзка с чл.24, ал.2 от същата наредба за мотивиране на оценката с извършена безпристрастно, честно и компетентно преценка на изпълнението на длъжността въз основа на обективно установими факти и обстоятелства. Необоснованата съгласно изискванията на НУРОИСДА оценка от атестирането не мотивира наличие на приложената с процесната заповед хипотеза на чл.107, ал.2 от ЗДС.

В горния смисъл относно мотивираността на оценката при атестирането и съдебния контрол по този въпрос е и съдебната практика на ВАС, П.

отделение, която настоящият състав съобрази: решение № 6475 от 09.05.2012г. по адм. дело № 637/2012, решение № 6018 от 26.04.2012г. по адм. дело № 8131/2011г., решение № 495/29.05.2012г. по адм.дело 14563/2011г., решение № 5786 от 23.04.2012г. по адм. дело № 7390/2011г., решение № 16122/07.12.2011г. по адм. дело № 16348/2010г.

**4) Съдът намира и несъответствие на заповедта с целта на закона.**

Основна цел на системата за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация е да се подобри дейността на съответната администрация чрез ефективно управление на изпълнението на всеки отделен служител по отношение на постигането на целите, изпълнението на задълженията и развиването на личната компетентност, както и да се определят нуждите от развитие на всеки служител и подобряване на професионалната му компетентност. Формалното осъществяване на процедурата по оценяване, без да отговаря на действителните качества и изпълнение на длъжността от служителя е в нарушение на целта на закона.

С оглед всичко по-горе изложено, съдът намира, че при издаването на заповед № ЧР20/21.02.2013г. на изпълнителния директор на И. са допуснати съществени процесуални нарушения, противоречия с материалния закон и несъответствие с целта му, които обуславят незаконосъобразността ѝ на основание чл.146, т.3, 4 и т.5 от АПК и като такава заповедта следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото съдебни разноски, такива следва да ѝ бъдат присъдени със съдебното решение. В настоящото съдебно производство жалбоподателката претендира в списък с разноски на л.102 лв. направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение и депозит за вещо лице в размер общо на 985 лв. (деветстотин осемдесет и пет лева). Видно от приложеното по делото пълномощно (л.63).с отбелязване, че договореното възнаграждение общо в размер на 400 лв. е платено в брой, а 425 лв по сметка, но без приложен банков документ съдът намери за доказан платен адвокатски хонорар в размер на 400 лв. Съгласно тълкувателно решение № 6/2012 от 6 ноември 2013 год. на Върховният касационен съд на Република Б., Общо събрание на Гражданска и Търговска колегия, т.1. „Съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка.” Следователно, тъй като в случая начинът на плащане на част от възнаграждението е по банков път, задължително се изисква представяне на доказателства за това. След като доказателства за извършено плащане по банков път (платежно нареждане, извлечение от сметка или др.) не са представени по делото, не може да се приеме, че е налице надлежно доказване на платено адвокатско възнаграждение за сумата над 400 лв., платени в брой, с вписване в договора. Внесен е и депозит за вещо лице в размер на 160 лв. Претенцията за разноски е основателна общо в размер на 560 лв.

Воден от горното и на основание чл.172, ал. 2, пр. 2 и чл.143, ал.1 от АПК,  
Административен съд С.- град, I отделение, 6-ти състав,

**Р Е Ш И:**

**ОТМЕНЯ** по жалба на А. Т. С. **Заповед № ЧР 20/21.02.2013г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури**, с която е прекратено служебното му правоотношение на длъжност началник сектор Сектор „Рибарство и контрол” - Стара 3. в РЦ "Рибарство и контрол - Ю. Б." в Главна дирекция „Рибарство и контрол” на Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури.

**ОСЪЖДА** Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури да заплати на А. Т. С. с ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение и депозит за вещо лице в размер общо на 560 лв.(петстотин и шестдесет лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в четиринадесетдневен срок от съобщаването му.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**  
**(Боряна Бороджиева)**